

Publicerad 2006-10-31 22:39 av Danielirymden

Den dansande ensamheten

I natt dansar ensamheten, då den blå himmelen
mörknar till ändlöst svart.

Gråten tystnar, då tårarna sakta försvinner
ner i drömmarnas bottenlösa brunn.

I natt sveper vinden fram de dödas klagan som
tynar bort in i tomheten, intetheten, de lämnar
inga spår efter sig, till den dansande ensamheten
som dansar, dansar...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Danielirymden med Poeter.se id #10537 innehar upphovsrätten